There, where it is not – התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני פטורי לא תני but not the יעיקר שבת; he teaches the ייובי

OVERVIEW

רב פפא explained why here the משנה states רב שהן ד' בחוץ and ב' שהן ד' אווף, while in עיקר שבת משנה merely states ב' שהן ד'. The reason is that since here it is עיקר שבת איקר שבת includes חיובי ופטורי, however there since it is not משנה he only includes חיובי, but not the מטורי has some difficulty with the latter part of this distinction (regarding התם דלאו עיקר שבת answer.

- לא הוה צריך לומר משום דלאו עיקר שבת הוא

It was not necessary for רב פפא to state that the reason he does not mention פטורי is (only) because there it is not שנקר שבת -

אלא משום דדומיא דמראות נגעים קתני¹ דהוו כולהו לחיובא

But rather he could have said that the משנות in שבועות does not include פטורי does not include מראות נגעים the מראות נגעים states the cases in a manner that they are all similar to מראות נגעים where they are כולהו להיובא

אלא משום דצריך לשנויי הכא דעיקר שבת תני חיובי ופטורי –

However the reason ר"פ states that 'טיקר שבת כו is because it was necessary to answer that since here is עיקר שבת, therefore the תנא teaches היובי teaches. ר"פ, therefore ד"פ -

קמסיים נמי התם דלאו עיקר שבת הוא –

Also concluded that there since it is not עיקר שבת he mentions only היובי (even though the 'real' reason may be since there it is דמראות נגעים).

תוספות takes his assertion one step further:

- געים קתני 2 אוגם המקשה לא הקשה דליתני התם כי הכא כיון דידע דדומיא דמראות נגעים קתני And even the questioner (who asked מ"ש הכא וכו' ומ"ש הכא וכו' משנה did not ask that the משנה in שבועות should state there as it states here (בחוץ ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ד' – דומיא דמראות נגעים קתני התני קתני אותר בומיא דמראות בעים המני אותר בומיא דמראות בומיא דמראות בומיא דמראות בומיא בומיא בומיא דמראות בומיא דמראות בומיא בו

אלא פריך דליתני הכא שתים שהן ד' ותו לא:

.

תוספות assumes that ה"ם accepts what the גמרא mentioned previously that דומיא דמראות מרא and therefore all the cases in סכת שבועות must be כולהו לחיובא. (See previous תוספות ד"ה והא

 $^{^{2}}$ See מתק שפתים and 'Thinking it over' # 1.

³ When the מקשן initially answered that in שבועות he only counts the מקשן the refuted him that it cannot be only since there are only two יציאות and it cannot include the פטורי since נגעים קתני , indicating that the who refuted the דומיא דמראות נגעים who refuted the חרצן already knew this concept of דומיא דמראות נגעים when he asked his question.

But rather his initial question was that here in our משנה it should only state משנה and no more (it should not add בפנים ובחוץ).

SUMMARY

The מקשן knew that דומיא דמראות נגעים קתני; he mentioned התם דלאו עיקר שבת so therefore הובי קתני, only because he started answering הכא עיקר שבת הכא עיקר שבת it should only מס' שבת מס' שבת מס' שבת "מ'ש הכא' is that in מס' שבת that in מס' שבת בי (and no more).

THINKING IT OVER

1. תוספות explains that when the גמרא initially asked מ"ש התם וכו' ומ"ש הכא וכו' ומ"ש הכא וכו' מוש it should add בפנים ובחוץ (as it states in our משנה), but rather that our שנים שהם should just mention שנים שהם and no more. Seemingly this is difficult to understand for the גמרא clearly states, ומ"ש התם דקתני ב' שהן ד' ותו (seemingly) indicating that the question is on the לא פועות וו משנה $\frac{6}{2}$?

2. תוספות explains that the initial question of the גמרא was that our משנה should just state 'ד שהן (as in שבועות) and eliminate the פטורי. Seemingly this is not a valid question that here in מסכת שבת he should only mention היובי; for at some point the has to teach the (פטורי (אבל אסירי), therefore he mentions it here!

⁷ See footnote # 4.

⁴ See 'Thinking it over' # 2.

⁵ See footnote # 2.

 $^{^6}$ See חכמת מנוח.

 $^{^{8}}$ See מתק שפתים בד"ה ומה and מהר"ם.